

FORHOLDET MELLOM SCIENTOLOGY OG ANDRE RELIGIONER

Herr Fumio Sawada

Åttende innehaver
av hemmelighetene
i Yu - itsu Shinto

April 1996

FORHOLDET MELLOM SCIENTOLOGY OG ANDRE RELIGIONER

FORHOLDET MELLOM
SCIENTOLOGY OG ANDRE RELIGIONER

INNHold

I. Introduksjon	1
II. Hva er Scientology?	2
III. Scientology og dens innbyrdes forhold til andre religioner	3
IV. Praksis i Scientology – Auditering	5
V. Seremonier	7
VI. Konklusjon	7
Om forfatteren	8

April 1996

Herr Fumio Sawada
Åttende innehaver
av hemmelighetene
i Yu - itsu Shinto

FORHOLDET MELLOM SCIENTOLOGY OG ANDRE RELIGIONER

I. INTRODUKSJON

Denne forfatteren er japansk, og denne artikkelen er om Scientology-religionens likheter og ulikheter med andre religioner i verden. Denne artikkelen vil også vie likhetene og ulikhetene, sett fra et japansk perspektiv, spesiell interesse, og vil på den måten sammenligne Scientology med japanske religioner.

Ordet religion betyr i Japan *å lære bort opprinnelsen, lære bort kilden til opprinnelsen*. Det er den japanske definisjonen, men stemmer muligens ikke overens med den vestlige definisjonen. For denne analysen skal vi bruke den japanske definisjonen. Med hensyn til japansk lovgivning kan man legge til at for å være en religion, må den religiøse organisasjonen også disseminere læren, forrette religiøse seremonier og trene menighetsmedlemmer. Scientology gjør alt dette slik det er skildret på de følgende sidene.

I et 31-stavelser japansk dikt, kalt en «Waka», blir det sagt at det finnes mange stier ved foten av fjellet, men synet av månen er det samme på toppen. Dette er et gammelt dikt og daterer seg til før kristendommens ankomst i Japan. For det

meste henviser det til de to største religionene i Japan, shinto og buddhisme, hvor det ble sagt at du ender opp som den samme uansett hvilken sekt du tilhørte. Poenget som ble fremsatt var, hvorfor strides? Men enda viktigere, når det finnes så mange likheter mellom religioner, hvorfor konsentrere seg om forskjellene?

Scientology-religionen er relativt ukjent i Japan, selv om mange biblioteker inneholder Scientology-bøker, ikke bare skrevet av grunnleggeren, L. Ron Hubbard, men også av Scientologykirken selv. Etter å ha lest 30 bøker om emnet, føler denne forfatteren at enhver person som ønsker å vite mer om emnet, anbefales på det varmeste å lese disse bøkene.

II. HVA ER SCIENTOLOGY?

Scientologys opprinnelse daterer seg tilbake til 1930-årene da L. Ron Hubbard, amerikaneren som skulle bli grunnleggeren av Scientology, reiste rundt i Østen og spurte seg selv hvorfor mennesket levde et slikt elendig liv. Ingen hadde vært i stand til å besvare spørsmålene hans da han som en ung mann hadde spurt hvor mennesket kom fra og hvor mennesket var på vei.

I 1950 skrev hr. Hubbard en bok om et emne han kalte Dianetics («gjennom sinnet»), som var hans tidlige forskning på sinnet. Boken, *Dianetik: Den moderne vitenskap om mental sunnhet*, ble svært populær og ble snart en bestselger, og har solgt mer enn 17 millioner eksemplarer. Etter som Dianetics-bevegelsen vokste og forskningen utvidet seg fra sinnet til ånden, ble et annet emne født – Scientology – og den første Kirken ble grunnlagt i USA i 1954. Kort tid etter det kom Dianetics til Japan for første gang, men den første formelle ekspansjonen med Scientology-misjonærer inn i Japan fant sted i 1962, noe som gjør dette til det egentlige startpunktet for Scientologys historie i Japan. 10. September 1962 ble det første offisielle foredraget om Scientology gitt til et fullpakket auditorium.

Ordet «Scientology» kommer fra det latinske *scio*, som betyr «å vite i ordets fulleste betydning», og det greske ordet *logos*, som betyr «å studere».

I boken *Scientologi: Tankens grunnbegreper*, forklarer hr. Hubbard at emnet faktisk stammer fra psykologis røtter, men at vi må forstå at det ikke stammer fra nåværende psykologi, men snarere fra en eldre psykologi slik den ble undervist i i verdens religioner før studiets åndelige essens ble fjernet i det forrige århundret.

Psykologi betyr i bokstavelig forstand «studiet av ånden». Dagens psykologi har nå mistet denne betydningen og hverken studerer eller anerkjenner ånden som et bona fide studiefelt.

I denne forstand er Scientology veldig forskjellig siden den studerer ånden, slik de fleste store verdensreligionene gjør.

Religioner generelt aksepterer at menneskeånden er forbundet med dette universets store «livskraft». Ordet «ånd» er likevel vanskelig å definere. Noen vil hevde at ånden faktisk er menneskesinnet. Men i Scientology vil termen «ånd» bety «en selv», og den betyr mye mer enn kun sinnet. I en japansk shinto-religion, Seicho-no-Ie, uttrykkes den som det som ville bli oversatt til «et barn av Gud». Den ville tilsvare de japanske ordene «hime» eller «hiko». I Scientology lagde hr. Hubbard ordet thetan, fra gresk for ånd, siden intet annet eksisterende ord fullt ut beskriver det.

Prinsippet med å lage nye ord for å forklare nye begrep som det ikke eksisterer noen ord for, er ikke nytt for religion. I Japan lagde mester Kobodaishi, grunnleggeren av Shingon (en svært gammel og tradisjonell, stor, esoterisk buddhistsekt), mange ord som trengte å bli utarbeidet slik at religionen kunne praktiseres.

Men likevel er det i Scientology på samme tid ikke lagd noe nytt ord for Gud. Skjønt det kan være at fundamentet Gud ikke er del av Scientology-studiet og at medlemmer kan ha sine egne ideer om hva denne termen er eller ikke er, er ordene som brukes for det: «Det høyeste vesen», det «uendelige», «altets allhet», «universets opphavsmann» og naturligvis «Gud».

Til forskjell fra andre religioner har Scientology ingen spesiell dogme om begrepet Gud, men lar personen snarere utvikle sin egen forståelse av hvordan han passer inn i universet og tingenes natur. Fra der kan tro følge. Derfor ser Scientology-studenter ut til ikke bare å komme fra alle samfunnslag og nasjonaliteter, men fra svært ulike religiøse bakgrunner. Det å være medlem av mer enn én religion er veldig vanlig i Japan og Østen. I tråd med denne tradisjonen gir noen japanske Scientology-studenter heller ikke opp sine andre religioner, men har ut fra det denne forfatteren kan forstå, brukt sine studier av Scientology til å styrke sitt forutgående religiøse engasjement og sin tro på Gud. Dette er i begrepet noe likt det som praktiseres i den relativt nye shinto-religionen Seicho-no-Ie som også har tilhengere som kommer fra buddhistiske, kristne og andre trosretninger.

III. SCIENTOLOGY OG DENS INNBYRDES FORHOLD TIL ANDRE RELIGIONER

Scientology har en klar likhet med buddhisme. I så stor grad at hr. Hubbard en gang stilte spørsmålet til buddhistledere i Asia om det var mulig at han var den Metteya som hadde blitt spådd av Buddha. Buddha, Siddhartha Gautama, hadde fortalt sine tilhengere, da han var i ferd

med å dø, at i fremtiden ville det komme en Buddha for å fullføre jobben han hadde begynt, og at han skulle bli kjent som Metteya. Om hr. Hubbard skal fullføre de humane intensjonene til den store Siddhartha, vil kun tiden vise. Det er ikke denne artikkelens formål å besvare spørsmålet som hr. Hubbard brakte på bane. Imidlertid er oppfyllelsen av profetier en annen likhet med andre religioner, store og små.

Den første boken som denne forfatteren leste, var *Scientologi: Tankens grunnbegreper*. Under lesningen av denne boken tenkte denne forfatteren umiddelbart på hvor likt innholdet var med shinto-religioner. Spesifikt finnes det den forståelsen at livet ikke er annet enn en tilsynelatet enhet, og at den fysiske verden faktisk er den tilsynelatende verden, der for å bli sett av sansene. Dette er veldig likt læren til grunnleggeren av Seicho-no-Ie, mester Masaharu Taniguchi. (Mester Taniguchi var en av de fire personene som skrev ned historien om universet for Hellige mester Onisaburo Deguchi av Oomoto, en annen shinto-religion i Japan.) Både Oomoto og Seicho-no-Ie er relativt nye i Japans historie, med Oomoto som begynte i slutten av det forrige århundret, og Seicho-no-Ie i begynnelsen av 1920-årene.

I buddhisme uttrykkes denne samme ideen om «livets tilsynelatet enhet» som «Shiki soku, Ku soku ze shiki», som ganske enkelt betyr at alt som kan oppfattes med de fem sansene, simpelthen er ingentinghet eller tomt. Buddhistene hevder også at menneskets universer bare er sinnets manifestasjoner. Naturligvis har buddhismen også en mye dypere mening, slik Scientology også har.

Andre forklaringer på livet og sinnet er også sammenlignbare med noen shinto-lærere, slik som at opplevelsens minner spilles inn i en filmlignende hukommelse, hvor hver ramme dupliserer hendelsen for personen. Dette har igjen likheter med Seicho-no-Ie. Men en term i Scientology som var av stor interesse, er termen *theta*. I Yui Itsu Shinto betyr det som kunne være en tilsvarende term, «Universets store livskraft». Det er også felles med Hakke Shinto, som har hatt ansvaret for religiøse tjenester for den keiserlige familien frem til Meijirestaurasjonen. Dette samme prinsippet ble deretter fundamentet for nyere shinto-religioner, så som Mahikari, som fikk et sterkt oppsving etter krigen.

Forestillingen om at en person har levd før, er gammel og fullt ut akseptert av Østens religioner. Scientologys teori og praksis er basert rundt denne forestillingen, at man er et åndelig vesen som hr. Hubbard har kalt en thetan, og at man kan gjenkalle tidligere liv, og at som et åndelig vesen bestemmer ens handlinger i fortiden ens nåværende situasjon. Det finnes mer enn 180 000 religiøse grupper i Japan, og jeg ville forvente at denne forestillingen på en eller annen måte deles av de fleste av dem. Naturligvis går denne forestillingen ikke bare tilbake til Buddhas tid, men også til Vedaen, kilden til de store indiske religionene.

IV. PRAKSIS I SCIENTOLOGY – AUDITERING

Den sentrale praksisen i Scientology kalles auditering, fra latin *audire*, som betyr å lytte. Det at personen besvarer spørsmål som stilles til ham av *auditøren* («en som lytter»), medfører for ham selv en overordnet tilstand for sinn og ånd og en leging av kroppslige psykosomatiske lidelser. Dette har veldig mye felles med noen av de nyere shinto-religionene som kommer fra Yui-Itsu Shinto-linjen som går over 1400 år tilbake i Japan.

Scientology-tenkningen begynte med hr. Hubbards tidlige forskning i 1930-årene, som er samtidig med at de nyere shinto-religionene søkte etter en måte å lege ånden med anvendelig religiøs praksis. Auditering begynte i USA i 1950, da *Dianetik: Den moderne vitenskap om mental sunnhet* ble utgitt. I denne boken redegjør hr. Hubbard for hvordan man kan oppnå en tilstand kjent som *Clear* – fri fra det som er henvist til som det *reaktive sinnet*. Den kunne sammenlignes med tilstanden «Satori» eller til og med «Naikan» i buddhisme. I noen shinto-religioner, der en person mediterer over sine opplevelser fra barndommen eller tidligere liv, under en lærers anvisning, for å selv-reflektere over væremåten sin nå. Auditering, som også kan beskrives som en refleksjon over ens fortid, det være seg barndommen eller tidligere liv, kan også fremkalle den samme refleksjonen og forståelsen av ens nåværende tilstand i livet.

Hvordan man utfører auditering læres av en person som studerer i Scientologys studierom kalt akademier og kursrom. Der, under veiledning av en supervisor, leser og trener studenten teknikkene i auditering. Auditering er den praksisen hvorved denne trente auditøren får en person, som ikke er Clear, til å besvare spørsmål om fortiden sin. Personen som mottar denne auditeringen, kalles «preclear», fordi han ikke er Clear enda. Når preclearen besvarer spørsmålene stilt ham av auditøren, opplever han lettelse fra stress, en forbedring og fred i sinnet og generell åndelig velvære. Tiden det tar å bli en dyktig auditør vil variere, men det kan ta fra måneder til år, avhengig av nivået av dyktighet og nøyaktighet som auditøren strever etter å oppnå.

«Naikan» utføres fortsatt i Oomoto-religionen og rehabiliterer ungdomskriminelle, noe som resulterer i utmerkelse fra den regionale regjeringen for praksisen. Igjen sammenlignbart er at Scientology har rehabiliterings-programmer for ungdomskriminelle i gang i mange deler av verden. Selvsagt har «Naikan» og auditering likheter, men de er også fundamentalt forskjellige. Dette er imidlertid et eksempel som viser to religioner som griper an det samme problemet fra to forskjellige kulturer og kommer frem til svar som har åpenbare likheter. Med auditering ville man fortelle auditøren i minste detalj om hva i ens fortid man hadde oppdaget som plaget en i livet, hvor man med «Naikan» ville reflektere for seg selv under en lærers veiledning. Sluttresultatet for begge er forbedring i åndelig atferd og en tilbakevending av etisk oppførsel.

I utøvelsen av Seicho-no-Ie, kalt «Sin-So-Kan», trenes en person i å konfrontere seg selv gjennom fortiden sin. Dette har også en likhet med auditering. I begge praksiser må man konfrontere sin egen fortid.

Scientology har en gradinndelt vei til innsikt som kalles Broen til total frihet. Resultatet av å ferdes på denne broen, av å bli auditert og å lære hvordan man auditerer, er ikke bare stor innsikt, men også en åndelig beingness sammenlignbar med «Chin-kon-ki-shin», den store hemmeligheten bak shinto, som betyr «å berolige menneskets ånd slik at det kan vende tilbake til en gudlignende tilstand». Dette er veldig likt i begrep. Dette har blitt praktisert av forskjellige shinto-religioner, inkludert Hakke shinto, som ble grunnlagt i 1025 e.Kr.

Det å gjøre folk bedre med naturlige, åndelige helbredelseskunster er ikke en tapt praksis i japanske religioner, slik det er for noen andre religioner. Slike religioner som Seicho-no-Ie, Sekai-Kyusei-kyo, Shinto-tenkokyo, Ananai-kyo og andre, er alle interesserte i praksiser i Japan som får frem tilstanden Chin-kon-Kishin. Antallet tilhengere er 20 millioner. Selv om teknikkene deres kan være forskjellige, har deres formål og mål en direkte likhet med Scientology-praksisen auditering og å få dens medlemmer til å gå opp Broen til total frihet, grad for grad.

I andre store verdensreligioner er en slik tilstand heller ikke uten beskrivelse. I islam finnes uttrykket «Imam Zamam», som betyr en person så opplyst at han fullt ut kan fatte alle sju betydningene av Den hellige Koranen.

I det kristne skriftemålet er man også nødt til å konfrontere sin fortid. Igjen ligner dette på Scientology, som også tilbyr skriftemålsprosedyre. En person er nødt til å se tilbake i fortiden sin, konfrontere en annen person med den – auditøren – og bekjenne. Resultatet er det samme for begge trosretninger – en forbedring av ånden og en tilbakevending i livet.

Dette bringer oss tilbake igjen til Buddhas profeti. Han spådde at en dag ville Metteya frigjøre mennesket fra det som holder det tilbake. I Japan er Metteya-profetien forskjellig fra de på pali. Her er ikke profetien så mye at en person nødvendigvis vil vende tilbake, men snarere at mennesket kunne ha en måte å vende tilbake på til den åndelige tilstanden som ble spådd. Mange religioner i Japan har ventet på frembringelsen av slike hendelser, både buddhistiske og shinto. Scientology har en måte å øke menneskets åndelige evner på. Japan er et land hvor religioner legger vekt på å heve ens åndelige evner. Fra et japansk synspunkt er Scientology klart en religion som ligner de andre som allerede er her.

V. SEREMONIER

Religion ville ikke være komplett uten seremonier, og Scientology har en bok kalt *Bakgrunn og seremonier*, brukt av prester i Scientologykirken for begravelser, bryllup og for å ønske nyfødte velkommen inn i verden, for å nevne noen av Scientology-tjenestene. I vesten holdes det også søndagsandakter.

VI. KONKLUSJON

Som konklusjon kan man ikke komme frem til noen annen dom enn at Scientology er en religion. Den har flere likheter med japanske religioner enn vestlige religioner, og av denne grunn kan den i vesten bli misoppfattet som ikke å ligne de andre tradisjonelle religionene. Men ikke desto mindre er den en internasjonal religion veldig lik religioner i Japan som har tilhengere i størrelsesorden 20 millioner.

Jeg vil også gjerne introdusere den høyt aktede akademiske religionsforsker og Emeritus Fellow of Oxford University of England, Bryan Ronald Wilson. Han har skrevet en veldig detaljert avhandling om Scientology, og for ytterligere detaljer om Scientology fra et vestlig akademisk synspunkt anbefaler jeg denne avhandlingen for videre lesning.

HERR FUMIO SAWADA

April 1996

OM FORFATTEREN

Herr Fumio Sawada er den åttende innehaveren av hemmelighetene til Yu-itsu Shinto, den eldste religionen i Japan. Yu-itsu Shinto betyr Veien til en Gud, Skaper av himmel og jord. Den første innehaveren av Yu-itsu Shinto-hemmeligheten eller Tamanoya-hemmelighetene, som de også kan kalles, var Shoto-ku Taishi (Kronprinsen av Shotoku) for 1440 år siden. Den andre innehaveren av hemmelighetene var keiser Tenmu av 712, som også skrev Kojiki, Japans første skrevne historiske oppteignelse. Den tredje innehaveren av hemmelighetene var grunnleggeren av Shugendo-religionen.

Herr Sawada var en gang rektor for Sophis-universitetet, et av Japans mest fremstående universiteter. Han er formann for Japans kristne demokratiske parti. Han har blitt tilstått den høyaktede islamske tittelen Hajji, etter å ha fullført en pilegrimsferd til Mekka. Han er president for Ahlut-Bait (A.S.)-senteret i Japan. Hans eldste sønn studerer for tiden islam i Iran mens hans andre sønn studerer i Vatikanet.